

Projectes solidaris en Càritas parroquials

Càritas parroquial de La Sagrada Família de Torrent

La Càritas parroquial de la Sagrada Família de Torrent envià pel desembre un contenidor amb huit quilos de roba, aliments i material escolar per a famílies sense recursos del suburbi de Miraflores a Lima (Perú), allí la comunitat de religioses de la congregació Madres Celadoras del Reinado del Corazón de Jesús el gestionaran.

Les ajudes han sigut donades per feligresos de l'església i pels col·legis de les Teresianes, Federico Maicas, Antonio Machado i Santo Tomás Aquino de Torrent.

Aquesta Càritas parroquial envia des de fa dotze anys ajuda humanitària a la comunitat de religioses Madres Celadoras del Reinado de Corazón de Jesús present a Perú.

Dret a l'alimentació. URGENT

Més de 800 milions de persones viuen al món en un estat nutricional deficient. Entre ells, el 70% habita en zones rurals.

El dret a l'alimentació no està reconegut per la majoria dels Estats com un dret humà fonamental i, per tant, aquelles persones que el veuen vulnerat no poden reclamar a l'Estat la seua protecció i garantia.

Les polítiques agropecuàries que s'estan impulsant en els últims decennis des dels Estats i organismes internacionals, a pesar d'haver aconseguit un augment dels volums de producció mundial, no han solucionat el problema de la fam.

El dret a l'alimentació és un dret humà fonamental base de la dignitat de l'ésser humà, i que els Estats han de respectar-lo, protegir-lo i garantir-lo.

Tota estratègia de lluita contra la fam ha d'estar fonamentada en el reconeixement efectiu del dret a l'alimentació en el marc d'una política de sobirania alimentària.

Les polítiques o acords subscrits per la comunitat internacional, tant sobre agricultura com sobre altres matèries, especialment els relatius al comerç, han de respectar el gaudi o l'exercici del dret a l'alimentació i no obstaculitzar-lo mai.

Les polítiques agropecuàries no haurien de fonamentar-se exclusivament en paràmetres de productivitat sinó incorporar un enfocament de sobirania alimentària consistent en el respecte del medi ambient amb la finalitat de permetre als pobles exercir el seu dret a definir les pròpies estratègies sostenibles de producció, distribució i consum d'aliments, i fomentar el caràcter multifuncional de l'agricultura.

Els poders públics han de revisar les seues polítiques i destinar els recursos necessaris al reconeixement efectiu del dret a l'alimentació perquè realment siga universal, inviolable i inalienable.

PER QUÈ NO S'ACABA LA FAM?

La campanya "Dret a l'alimentació. Urgent" denuncia la falta de voluntat política per a complir els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM) i acabar amb la fam al món.

Quan es compleix la mitat del termini acordat per a aconseguir els ODM, si continuen les tendències actuals, en 2015 només s'haurà reduït en la mitat del que es va preveure el percentatge de persones que passen fam en tot el món, el primer dels Objectius. Cal afegir el fet agreujant que d'una alimentació adequada i suficient depén el compliment de la resta de compromisos i que la fam perpetua la pobresa al reduir la productivitat.

Els set obstacles econòmics greus que dificulten la realització del dret a l'alimentació són:

a) Els problemes relacionats amb l'evolució del comerç mundial, en particular la política agrícola dels Estats del Nord, subscrita per l'Organització Mundial del Comerç, que afavoreix la persistència de la desnutrició i la fam del Sud.

b) El servei del deute exterior i la seua incidència sobre la seguretat alimentària, en particular els programes d'ajustatge estructural del Fons Monetari Internacional (FMI), que

agreugen regularment la desnutrició i la malnutrició en els països deutors.

c) L'evolució de la biotecnologia, en particular les modificacions genètiques de les plantes, la possessió de patents internacionals per societats agroalimentàries del Nord i la seua protecció universal, que afecta l'accés a l'alimentació i la seua disponibilitat.

d) Les guerres devastadores de la seguretat alimentària.

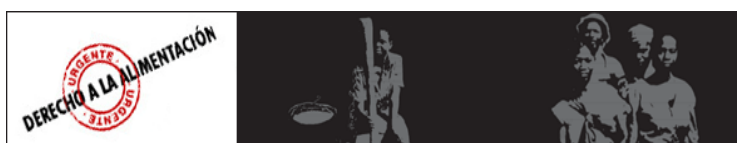
e) La corrupció.

f) L'accés a la terra i al crèdit.

g) La discriminació contra les dones i la seua incidència sobre la realització del dret a l'alimentació.

Ja en 1996, amb ocasió de la Cimera Mundial de l'Alimentació, organitzada per la FAO, Kevin Watkins, responsable d'OXFAM, escrivia en el diari britànic *The Guardian*:

"El lliure canvi mai alimentarà el planeta, sinó ben al contrari".

L'OBLIT NO SOLUCIONA LA CRISI; OBLIDAR ÉS IRRESPONSABLE

Recentment Càritas Diocesana de Goma, R. D. del Congo, alertava del greu risc que es produísca una nova crisi de desplaçats en la regió del Kivu Norte a la vista dels moviments de grups armats que s'estan registrant en els últims dies.

Segons aquesta nota, les tropes ruandeses que entraren en el país el passat dimarts 20 de gener han arribat a Rutshuru centre i Tongo, al nord de Goma, així como a Sake, en el territori de Masisi, i la part occidental de Mushaki, feu del Congrés Nacional per al Progrés del Poble que lidera el general **Laurent Nkunda**. La Missió de les Nacions Unides al Congo (MONUC) calcula entre 3.500 i 4.000 el número d'efectius ruandesos que es troben en les àrees de Kiwanja i Rutshuru, les localitats d'on foren expulsats a l'octubre de 2008 pels rebels del CNDP.

Quant als milicians Mai-Mai, s'estan concentrant per a decidir quina posició adoptar davant d'aquesta nova "organització" de la regió, si bé las faccions Vurondo, Ruwenzori, Kasindiens i PARECO ja han anunciat la seua intenció d'unir-se a les forces armades congolese. Per la seua banda, les Forces Democràtiques per a l'Alliberament de Ruanda, també s'estan agrupant per a decidir la pròxima estratègia. Mentre que el grup RUDI, gràcies a la mediació del Govern congolés i l'Església de Crist al Congo (ECC), ha anunciat el seu intent de tornar a Ruanda, la resta d'efectius s'esta concentrant, d'una banda, a la zona de Nyamilima-Ishasha, al territori de Rutshuru; i, d'altra banda, al territori de Walikale, on el pànic de la població és total.

És tal la situació que ja s'hi han registrat moviments de desplaçats que fugen davant del temor que a la zona es produïsquen de manera imminent operacions conjuntes dels exèrcits de Ruanda i la RD Congo contra el FDLR. Davant la precària situació de seguretat actual que es dibuixa al voltant d'aquests moviments de grups armats, les organitzacions humanitàries temen que esclate una nova crisi en una regió que en els últims sis mesos ha viscut el desplaçament de més de 300.000 persones.

Una vida entregada

"Teresa de Calcuta" (Macedonia, 1910—Calcuta, 1997)

Als diuit anys va abandonar la seua ciutat natal i va viatjar fins a Dublín per a professar en la Congregació de Nostre Senyora del Loreto. Com que volia ser missionera a l'Índia, va embarcar cap a Bengala, on cursà estudis de magisteri. Exercí de mestra en la St. Mary's High School de Calcuta fins al 1948, any en el qual obtingué l'autorització de Roma per a dedicar-se a l'apostolat en favor dels pobres. El 1950, fundà la Congregació de les Missioneres de la Caritat, aprovada el 1965 per Pau VI. Les integrants d'aquesta congregació, sumen als vots tradicionals el de la dedicació als «més pobres entre els pobres». Aconseguiren una ràpida implantació a l'Índia i en uns altres cent països del món.

El 1979 obtingué el Premio Nobel de la Pau, la dotació econòmica del qual va donar als pobres. El 1986 rebé la visita de Joan Pau II en la Nirmal Hidray o Casa del Cor Pur. Va morir el 5 de setembre de 1997. Milers de persones de tot el món es congregaren a l'Índia per acomiadar a la *Santa de les Clavegueres*.

Per a llegir

"Derecho a la alimentación. Un derecho vulnerado."

El tercer llibre publicat per la campanya "Dret a l'alimentació. Urgent" arreplega dos casos de vulneració d'aquest dret en comunitats camperoles indígenes de Guatemala i Perú. En el primer per la introducció d'organismes modificats genèticament en l'ajuda alimentària; i en l'altre, per l'impacte de les explotacions mineres en el medi ambient rural.

Per a reflexionar

"Està àmpliament demostrat que el problema de la fam no és un problema agronòmic sinó social i polític."

(Per formar part activa de la campanya i informar-se dels articles publicats al respecte consultar www.derechoalimentacion.org)